

nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multarum méssium fruges recipiat ex nostra fide.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstiterunt in amóre fraternitátis: *** Quia** unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. — Quia.

Lectio viij.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrget, si de manu Dómini super ratiónelem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: *** Mercédem** laboris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. — Mercédem. **Gloria Patri.** Mercédem.

Lectio ix.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent; et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit; super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditois? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésce-ret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriéndam. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiú eis aquam infúndimus, quousque ea in terra jam coalúisse videámus: et si semel radicem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus. **Te Deum. 18.**

In ij. Vesp. fit Commem. S. Romani Mart. Aña. Iste

sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beato Romano Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DIE IX. AUGUSTI.

In Vigilia S. Laurentii
Martyris.

Homilia. Quia Dóminus. de Comm. unius Mart. [45] cum **xx.** de Feria occur.

Et dicuntur Preces feriales, ut supra. 64.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatióne nostris: et intercessióne beati Lauréntii Mártiris tui, cujus prævenimus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benignus impénde. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemor. S. Romani Mart. Aña. Qui odit ánimam suam

in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus.

Oratio. Præsta. supra.

DIE X. AUGUSTI.

S. Laurentii
Martyris.

Duplex ij. classis.

Sanctus Laurentius Martyr.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. 704.
Psalmi ut in j. Vesp. de
Communi Apostol. [2]

Capitulum. 2. Cor. xj. b

Ratres, Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiõibus, de benedictiõibus et metet.

Hymnus.

DEus tuorum militum
Sors, et corona, præ-
mium,
Laudes canentes Márty-
ris

Absolve nexu criminis.
Hinc nempe mundi gáu-
dia,

Et blanda fraudum pá-
bula

Imbúta felle députans
Pervénit ad cœlestia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem

Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpli-
ci

Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Márty-
ris

Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña. Levíta
Lauréntius bonum opus
operátus est, qui per si-
gnum crucis cæcos illumi-
návit, et thesáuros Ecclé-
siæ dedit paupéribus.

Oratio.

DA nobis, quæsumus
omnipotens Deus, vi-
tiórum nostrórum flam-
mas exstinguere, qui beá-
to Lauréntio tribuísti tor-
mentórum suórum incén-
dia superáre. Per Dómi-
num.

AD MATUTINUM.

Invitat. Beátus Laurén-
tius Christi Martyr triúm-
phat coronátus in cœlis :
* Veníte adorémus Dómi-
num.

Ps. Veníte. 2.

Hymnus ut supra in
j. Vesperis.

In I. Nocturno.

Aña. Quo progréderis *
sine filio pater? quo sacér-
dos sancte sine ministro
próperas?

Psalmi de Comuni
unius Martyris. [30]

Aña. Noli me derelínque-
re * pater sancte, quia the-
sáuros tuos jam expédi,
quos tradidísti mihi.

Aña. Non ego * te desero
fili, neque derelínquo :
sed majóra tibi debéntur
pro Christi fide certámi-
na.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j.**Cap. ij.**

Confitebor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem meum. Con-
fitebor nómini tuo : quó-
niam adjútor et protéctor
factus es mihi, et liberásti
corpus meum a perditíone,
a láqueo linguæ iníquæ, et
a lábiis operántium men-
dácium, et in conspéctu
astántium factus es mihi
adjútor. Et liberásti me
secúndum multitudinem
misericórdiæ nóminis tui
a rugiéntibus, præparátis
ad escam, de mánibus
quæréntium ánimam
meam, et de portis tribu-
latiónum quæ circumde-
derunt me : a pressúra
flammæ, quæ circúddedit
me, et in médio ignis non
sum æstuátus : de altitú-
dine ventris inferi, et a
lingua coinquináta, et a
verbo mendáccii, a rege
iníquo, et a lingua injústa.

R. Levíta Lauréntius bo-
num opus operátus est :
qui per signum crucis cæ-
cos illuminávit, * Et the-
sáuros Ecclésiæ dedit pau-
péribus. **V.** Dispérsit, dedit
paupéribus : justítia ejus
manet in sæculum sæculi.
— Et.

Lectio ij.

Laudábit usque ad
mortem ánima mea
Dóminum, et vita mea
appropínquans erat in in-
férno deórsum. Circum-
dederunt me úndique, et
non erat qui adjuváret.
Respiciens eram ad adju-
tóriúm hómínium, et non
erat. Memorátus sum mi-
sericórdiæ tuæ Dómine,
et operatiónis tuæ quæ a
sæculo sunt : quóniam
éruis sustinéntes te Dómi-
ne, et líberas eos de má-
nibus géntium. Exaltásti
super terram habitatió-
nem meam, et pro morte
defluénte deprecátus sum.

R. Puer meus noli timé-
re, quia ego tecum sum,
dicit Dóminus : * Si trans-
feris per ignem, flamma
non nocébit tibi, et odor
ignis non erit in te. **V.** Li-
berábo te de manu pessi-
mórum, et éruam te de
manu fórtium. — Si trans-
feris.

Lectio iij.

Invocávi Dóminum Pa-
trem Dómini mei, ut
non derelínquat me in die
tribulatiónis meæ, et in
témpace superbórum sine
adjutório. Laudábo nomen
tuum assídue, et collaudá-
bo illud in confessiόne, et

exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

R. Strinxerunt corporis membra posita super craticulam : ministrantibus prunas insultat Levita Christi : * Beate Laurenti, Martyr Christi, intercède pro nobis. **V.** Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt. — Beate. **Gloria Patri.** Beate.

In II. Nocturno.

Añã. Beatus Laurentius * orabat, dicens : Domine Jesu Christe, Deus de Deo, miserere mihi servo tuo.

Psalmi de Communi unius Mart. [34]

Añã. Dixit Romanus * ad beatum Laurentium : Video ante te juvenem pulcherrimum, festina me baptizare.

Añã. Beatus Laurentius * dixit : Mea nox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt.

V. Posuisti Domine super caput ejus.

R. Coronam de lapide pretioso.

Sermo sancti Leonis Papae.

In Natali S. Laurentii, post initium.

Lectio iv.

CUM furor Gentilium potestatum inelectissima quæque Christi membra sæviret, ac præcipue eos, qui ordinis erant sacerdotalis, impeteret ; in Levitam Laurentium, qui non solum ministerio sacramentorum, sed etiam dispensatione ecclesiasticae substantiæ præeminébat, impius persecutor efferebuit, duplicem sibi prædam de unius viri comprehensione promittens : quem si fecisset sacræ pecuniæ traditorem, faceret etiam veræ religionis exsortem. Armatur itaque gemina face homo pecuniæ cupidus, et veritatis inimicus : avaritia, ut rapiat aurum : impietate, ut auferat Christum. Postulat sibi ab immaculato sacrarii Præsule opes ecclesiasticas, quibus avidissimus inhiabat, inferri. Cui Levita castissimus, ubi eas repositas haberet, ostendens, numerosissimos sanctorum pauperum obtulit greges, in

quorum victu, atque vestitu inamissibiles condiderat facultates : quæ tanto integrius erant salvæ, quanto sanctius probabantur expensæ.

R. Quo progrèderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine Diacono properas? * Tu nunquam sine ministro sacrificium offerre consueveras. **V.** Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid degenerem me probasti? Experire utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisisti Domini sanguinis dispensationem. — Tu nunquam.

Lectio v.

FRemit ergo prædo frustratus, et in odium religionis, quæ talem divitiarum usum instituisset, ardescens, direptionem thesauri potiùs aggrèditur, apud quem nullam denariorum substantiam reperisset : ut illud depositum, quo sacratius erat dives, auferret. Renuntiare Christo Laurentium jubet, et solidissimam illam Levitici animi fortitudinem diris parat urgere suppliciis : quorum ubi prima nil obtinent, vehementiùs succedunt. Lá-

ceros artus, et multa verberum sectione conscisos, subiecto præcipit igne torreri : ut per cratem ferream, quæ jam de fervore continuo vim in se haberet urendi, conversorum alterna mutatione membrorum, fieret cruciatus vehementior, et poena productior.

R. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesauros tuos jam expendi. * Non ego te desero fili, neque derelinquo : sed majora tibi debentur pro fide Christi certamina. **V.** Nos quasi senes levioris pugnae cursum recipimus, te autem quasi juvenem manet gloriôsior de tyranno triumphus : post triduum me sequeris Sacerdotem Levita. — Non ego.

Lectio vi.

Nihil obtines, nihil proficis sæva crudelitas. Subtrahitur tormentis tuis materia mortalis, et Laurentio in caelos abeunte, tu deficis flammis tuis. Superari caritas Christi flamma non potuit : et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accendit. Sævisti persecutor in Martyrem : sancti, et

auxisti palmam, dum aggeras pœnam. Nam quid non ad victoris glóriam ingenium tuum réperit, quando in honorem transierunt triúmphí etiám instrumenta supplicii? Gaudeámus ígitur dilectíssimi gáudio spiritali, et de felicíssimo ínclýti viri sine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in quibus nobis et præsidium constituit, et exéplum : atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, Leviticórum lúminum coruscante fulgóre, quam clarificáta est Jerosólýma Stéphano, tam illústris fieret Roma Lauréntio.

✠. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit : Deum meum colo, illi soli sérvio, * Et ídeo non tímeo tormenta tua. ✠. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. — Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

In III. Nocturno.

Añã. Strinxérunt * córporis membra pósita super craticulam: subjiciéntibus prunã; insúltat Levíta Christi.

Psalmus xiv.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movebitur in ætérnum.

Añã. Strinxérunt córporis membra pósita super craticulam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Añã. Igne me examinásti, * et non est invénta in me iniquitas.

Psalmus xvj.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pércipe oratió-nem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos

suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátilus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dñe a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Añã. Igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

Añã. Interrogátus * te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago.

Psalmus xv.

Domine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti

eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovabitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt consilia, quae non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis

praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : cantabimus et psallamus virtutes tuas.

Añā. Interrogatus te Dominum confessus sum, asatus gratias ago.

V. Magna est gloria ejus in salutari tuo. **R.** Gloriam et magnum decorem impones super eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio viij. Cap. xij. d

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit ; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. ij. in Joannem, sub medium.

In Pse Dominus Jesus erat granum mortificandum, et multiplicandum : mortificandum infidelitate Judaeorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suae sectanda vestigia, Qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet :

id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo : Qui amat animam suam, perdet eam : noli amare, ne perdas : noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

R. In craticula te Deum non negavi, * Et ad ignem applicatus te Dominum Jesum Christum confessus sum. **V.** Probasti Domine cor meum, et visitasti nocte. — Et.

Lectio viij.

HOC autem, quod potestius dixi, magis habere videtur evangelicus sensus. Sequitur enim : Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur, in hoc mundo, ipse utique perdet : qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam aeternam ipse custodit eam. Magna et mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti : si bene oderis, tunc amasti. Felices, qui ode-

runt custodiendo, ne perdant amando.

R. O Hippolyte, si crederis in Dominum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam aeternam promitto. **V.** Beatus Laurentius Hippolyto dixit : Si credis in Dominum Jesum Christum. — Et. **Gloria Patri. Et.**

Lectio iv.

SED vide ne tibi subrepat, ut teipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi homines, et in seipsis crudeliores et sceleratiores homicidae flammis se donant, aquis se praefocant, praecipitio se collidunt, et pereunt. Hoc Christus non docuit : imo etiam diabolo praecipitium suggerenti respondit, Redi retro satanas : scriptum est, Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deum : Cum esses junior, cingebas te, et ambulabas quo volebas : cum autem senueris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a se-

ípsa, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi. **Te Deum. 18.**

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. **Lauréntius ingræssus *** est Martyr, et confessus est nomen Dómini Jesu Christi.

2. **Lauréntius *** bonum opus operatus est, qui per signum crucis cæcos illuminavit.

3. **Adhæsit ánima mea *** post te, quia caro mea igne cremata est pro te Deus meus.

4. **Misit Dóminus *** Angelum suum, et liberavit me de medio ignis, et non sum aestuatus.

5. **Beátus Lauréntius *** orabat, dicens : Grátias tibi ago Dómine, quia jánuas tuas ingredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. ix. b

Fratres, Qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictionibus, de benedictionibus et metet.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus,

Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere

Nostrum reátum dílué,

Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula

Tui sacráti córporis :

Nos solve vinclis sæculi,

Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,

Cum Spírítu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

V. Dispérsit, dedit paupéribus.

R. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Bened. Añæ. In craticula *

te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum confessus sum :

probásti cor meum, et visitásti nocte :

igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Oratio.

DA nobis, quæsumus

omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flamas exstinguere, qui beato Lauréntio tribuísti tormentorum suorum incendia superare. Per Dñm.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes.

R. br. Glória et honóre,

* Coronásti eum Dómine.

Glória et honóre. **V.** Et constituísti eum super

ópera mánuum tuárum.

Coronásti. **Glória Patri.**

Glória et honóre.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. ix. c

Unusquisque prout destinavit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate : hilarem enim datorem diligit Deus.

R. br. Posuísti Dómine,

* Super caput ejus. Posuísti. **V.** Coronam de lapide pretioso. Super caput.

Glória Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus in salutari tuo. **R.** Glóriam et magnum decorem impones super eum.

AD NONAM.

Capitulum. 2. Cor. ix. c

Potens est autem Deus

omnem grátiam abundare facere in vobis : ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est : Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

R. br. Magna est glória ejus, * In salutari tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decorem impones super eum. In salutari. **Glória Patri.** Magna est.

V. Justus ut palma floré-

bit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicabitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 704.

Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. [2] sed loco ultimi, Ps. Crédidi. [19]

Hymnus ut in j. Vesp.

V. Levíta Lauréntius bonum opus operatus est.

R. Qui per signum crucis cæcos illuminavit.

Ad Magnif. Añæ. Beátus Lauréntius* dum in craticula superpositus ureretur, ad impiissimum tyrannum dixit : Assátum est jam, versa, et manduca : nam facultates Ecclesiæ, quas requiris, in cœlestes thesauros manus pauperum deportaverunt.

Oratio. Da nobis. 704.

Deinde fit Commemor. SS. Tiburtii et Susannæ Mart. Añæ. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. **V.** Lætámini.

Oratio.

Sanctorum Máryrum tuorum Tiburtii, et Susannæ, nos Dómine foveant continuata præsidia : quia non desinis pro-

pítius intuéri, quos tálibus auxiliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

Die ij. infra Octavam
S. Laurentii.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. xxx. de Sanctis.

Lectio ib.

BEatissimi Laurentii Mártiris, cujus nátalem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo : et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxstitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est, et flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit.

ꝫ. Quo progréderis sine filio pater? quo sacérdos sancte sine Diácono próperas? *Tu nunquam sine ministro sacrificium offérré consuéveras. ʒ. Quid ergo in me displicuit pa-

ternitáti tuæ? numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum místrum elégeris, cui commisísti Domínici sán-guinis dispensatiónem.-- Tu nunquam.

Lectio b.

Quis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incendiúm? Beáti igitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, et accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiónem : et si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem : sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.

ꝫ. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. *Non ego te désero fili, neque derelínquo : sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ʒ. Nos quasi senes levióris pugnáe cursum recípiamus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyánno triúmphus : post trídium me sequéris Sacerdótem Levíta. — Non ego.

Lectio bj.

ESse autem Salvatóris ignem, légimus in Evangélio, dicente eódem Dómino : Nescítis quia veni ignem mittere in terram. Et quid volo, nisi ut accendátur? Quo igne succénsi illi duo discipuli dixerunt : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Hoc igitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incendiúm : et dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.

ꝫ. Beátus. 700.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio bj. Cap. xij. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. lj. in Joann.

CUM ergo causæ articulus vénerit, ut hæc conditio proponátur, aut faciéndum

esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum; quorum duórum homo si cogátur álterum eligere, comminán-te mortem persecutóre, ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vivere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi mínistrat, me sequátur. Quid est, Me sequátur, nisi, Me imitétur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relínquens nobis exémpulum, ut sequámur vestigia ejus.

ꝫ. In craticula te Deum non negávi, *Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ʒ. Probásti Dómine cor meum, et visitásti nocte. — Et.

Lectio bjij.

ECce quod dictum est : Si quis mihi ministrat, me sequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic et míster meus erit. Gratis amétur, ut óperis, quo ministrátur illi, prétium sit, esse cum illo. Ubi enim bene erit sine illo, aut quando esse

male póterit cum illo? Audi evidéntius : Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum Fílio ejus? Quod enim supérius ait : Ubi ego sum, illic et mínister meus erit : hoc intelligitur exposuísse, cum dicit, Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accíperere póterit adoptátus, quam ut sit ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus aeternitáti?

℞. O Hippólyte, si crederis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesauros tibi osténdo, et vitam aeternam promitto. ✽. Beátus Laurentius Hippólyto dixit : Si credis in Dóminum Jesum Christum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro SS. Mart. Tiburtio et Susanna. *Lectio ij.*

Tibúrtius Chromátii præfécti Urbis filius, sancti Sebastiani ópera Christiánus, cum ob eam causam ad Fabiánum júdicem addúctus esset, multa que apud illum de Christi fide prædicáret; excandéscens júdex paviméntum candéntibus carbónibus sterni

jubet : Mox Tibúrti, inquit, vel diis nostris sacrifices opórtet, vel per istos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum est. At ille crucis signo se múnens, fidentérque ámbulans in pruna, Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiáni colunt : prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cum mágicis ártibus tribuerétur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tertio ab Urbe lápide gládio percússus, ibi a Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quod Galérii Maximiani, filii Diocletiani imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitatem Deo vóverat; post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitatis et martyrii præmium migrávit in cælum. **Te Deum. 18.**

In Laud. fit Commem. simpl. Añ. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos. ✽. Exsultábunt. Vesperæ de sequenti.

DIE XII. AUGUSTI.

S. Claræ

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter seq.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutaris noster : ut sicut de beátæ Claræ Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Comm. Oct. Añ. Beátus Laurentius. 705. In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Lara, nóbilis virgo, Assisii nata in Umbria, sanctum Franciscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas et páuperum subsidia distribuit et convértit. De sæculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit ecclésiám, ibique ab eódem beato Francisco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad ecclésiám sancti Damiani fuit per eúndem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et sic ipsa sacrárum soró-

rum collégium instítuit, quarum régimen, nimia sancti Francisci devicta importunitáte, recépit. Suum monastérium sollicitate ac prudénter in timóre Dómini, ac plena órdis observántia annis quadraginta duóbus mirabiliter gubernávit : ejus enim vita erat áliis eruditio et doctrína, unde ceteræ vivéndi régulam didicerunt.

℞. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ✽. Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v.

UT carne depréssa, spírítu convalésceat, nudam humum, et intérdum sarménta pro lecto habébat, et pro pulvinári sub cápíte durum lignum. Una túnica cum mantélló de vili et hispido panno utebátur, áspero cilicio nonnúnquam adhibito juxta carnem. Tanta se frenábat abstinéntia, ut longo témpore tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit : reliquis autem diébus tali se cibórum parvitate re-

stringens, ut aliæ, quomodo subsistere poterat, mirarentur. Binas quotannis (antequam ægrota-ret) quadragésimas solo pane et aqua refecta jejunabat. Vigiliis insuper et orationibus assidue dedita, in his præcipue dies noctesque expendebat. Diutinis perplexa languoribus, cum ad exercitium corporale non posset surgere per se ipsam, sororum suffragio levabatur, et fulcimentis ad tergum appositis, laborabat propriis manibus, ne in suis etiam esset infirmitatibus otiosa. Amatrix præcipua paupertatis, ab ea pro nulla unquam necessitate discessit, et possessiones pro sororum sustentatione a Gregorio nono oblatas constantissime recusavit.

✠ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ✠ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vij.

Multis et variis miraculis virtus sue sanctitatis effulsit. Cuiusdam de sororibus sui monasterii loquelam restituit

expeditam: alteri aurem surdam aperuit: laborantem febre, tumentem hydro-pisi, plagatam fistula, aliasque aliis oppressas languoribus liberavit. Fratrem de ordine Minorum ab insanie passione sanavit. Cum oleum in monasterio totaliter defecisset, Clara accepit urceum, atque lavit, et inventus est oleo, beneficio divinæ largitatis, impletus. Unius panis medietatem adeo multiplicavit, ut sororibus quinquaginta suffecerit. Saracenis Assisium obsidentibus, et Claræ monasterium invadere conantibus, ægra se ad portam afferrî voluit, unaque vas, in quo sanctissimum Eucharistiæ sacramentum erat inclusum, ibique oravit: Ne tradas, Domine, bestiis animas confitentes tibi, et custodi famulas tuas, quas pretioso sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est: Ego vos semper custodiam. Saraceni autem partim se fugæ mandarunt, partim qui murum ascenderant, capti oculis, præcipientes ceciderunt. Ipsa denique Virgo, cum in extremis ægeret, a

DIE XIII. AUGUSTI.

Die iv. infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. I. cap. xlj. in medio.

Lectio Iva.

NON prætereamus sanctum Laurentium, qui cum videret Xystum Episcopum suum ad martyrium duci, flere cepit non passionem illius, sed suam remansionem. Itaque his verbis appellare cepit: Quo progrèderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine Diacono pròperas? Numquam sacrificium sine ministro offerre consuèveras. Quid in me ergo displicuit pater? Num degenerem me probasti? Experire certe utrum idoneum ministrum elegeris. Cui commisisti Domini sanguinis dispensationem, cui consummandorum consortium sacramentorum, huic consortium tui sanguinis negas?

✠ Quo progrèderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine Diacono prò-

cândido beatarum Virginum cœtu (inter quas una eminentior ac fulgidior apparèbat) visitata, ac sacra Eucharistia sumpta, et peccatorum indulgentia ab Innocentio quarto ditata, pridie Idus Augusti animam Deo reddidit. Post obitum vero quamplurimis miraculis resplendentem Alexander quartus inter sanctas Virgines retulit.

✠ Afferentur. [133]

In iij. Nocturno, Homilia. Sæpe vos, fratres. **de Comuni.** [136]

In Laud. fit Comm. Oct. Añã. In craticula. 704.

In ij. Vesp. Commem. Octavæ, Añã. Beatus Laurentius. 705.

Deinde SS. Hippolyti et Cassiani Mart. Añã. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolassuas in sanguine Agni. ✠ Lætâmini.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beatorum Martyrum tuorum Hippolyti et Cassiani veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

peras? Tu nunquam sine ministro sacrificium offerre consuéveras. *℞.* Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? numquid degenerem me probásti? experire utrum idóneum ministrum elégeris, cui commisísti Domínici sanguinis dispensatióem. — Tu nunquam.

Lib. 2. cap. xxviii. post med.

Lectio v.

A Quo cum quærerentur thesáuri Ecclesiæ, promísit se demonstráturum. Sequenti die páuperes duxit. Interrogátus ubi essent thesáuri quos promiserat, osténdit páuperes, dicens: Hi sunt thesáuri Ecclesiæ. Et vere thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesáurum in vasis fictilibus. Quos meliôres thesáuros habet Christus, quam eos in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esurívi, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me. Et infra: Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Laurentius, et vicit,

quod eos nec persecútor pótuit auferre.

℞. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero fili, neque derelínquo: sed májora tibi debéntur pro fide Christi certámina. *℞.* Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriósius de tyráno triúmphus: post trídium me sequéris Sacerdótem Levíta. — Non ego.

Lectio vi.

N Umquid dictum est sancto Laurentio: Non debuísti erogáre thesáuros Ecclesiæ, vasa sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra et perspicáci providéntia munus hoc impleat. Sane si in sua quis derivat emoluménta, crimen est: sin vero paupéribus erogát, captívum redimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere, Cur pauper vivit? Nemo potest queri, quia captívi redempti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium reliquiis spátia laxáta sunt: nemo

potest dolére, quia in sepultúris Christianórum, réquies defunctorum est. In his tribus genéribus vasa Ecclesiæ étiam iniatiáta confringere, confláre, véndere licet.

℞. Beátus. 700.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xij. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

De Homília sancti Augustíni Episcopi.

Ex Tract. l. j. in Joannem.

Minister est Christi usque ad illud opus magnæ caritátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere: hoc est enim et pro Christo pónere: quia et hoc propter sua membra dictúrus est: Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se ministrum fácere, et appelláre dignátus est, ubi ait: Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo

unusquisque minister Christi, unde est minister et Christus. Sic ministrátem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec unquam deficiat felicitas.

℞. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum confessus sum. *℞.* Probásti Dómine cor meum, et visitásti nocte. — Et.

Lectio viii.

CUM ergo audítis, fratres, Dóminum dicentem: Ubi ego sum, illic et minister meus erit; nolite tantúmmodo bonos Episcopos et cléricos cogitáre: étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, elemósynas faciéndo, nomen doctrinámque ejus quibus potueritis, prædicádo: ut unusquisque étiam paterfamilias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ familiæ se debére. Pro Christo, et pro vita æterna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corripíat, impéndat benevoléntiam, exerceat disciplinam: ita in domo sua ecclesiásticum,

et quodammodo episcopale implébit officium, ministrans Christo, ut in aeternum sit cum ipso.

R. O Hippolyte, si crederis in Dominum Jesum Christum, * Et thesauros tibi ostendo, et vitam aeternam promitto. **V.** Beatus Laurentius Hippolyto dixit: Si credis in Dominum Jesum Christum. — Et Glória Patri. Et.

Pro SS. Mart. Hippolyto et Cassiano. Lectio ix.

Ippolytus a sancto Laurentio baptizatus, domi suae, dum Eucharistiam sumeret, comprehensus et ad Valerianum imperatorem adductus, ab eo de suae religionis professione interrogatus, libere se Christianum professus est. Quam ob rem fustibus caeditur: quibus in verberebus cum ejus fides constantior inveniretur, muneribus et honorum promissis tentatur. Quae cum omnia frustra dicerentur, praefecto occidendus traditur. Qui domum Hippolyti veniens, ut ejus facultates publicaret, totam familiam christianam esse cognoscit: atque iis a christiana fide frustra de-

territis, primum plumbatis caesa Concordia, Hippolyti nutrice, quae ceteros confirmabat, reliquos extra portam Tiburtinam occidi jubet. Hippolytus indomitis equis raptatus per loca tribulis et carduis consita, lacerato corpore spiritum Deo reddidit, unaque cum reliquis a Justino Presbytero ad agrum Veranum sepultus est. Eadem die, ad Forum Syllae, crudelissimo supplicio affectus est Cassianus Martyr: qui, vinctis post terga manibus, puerorum, quos erudiebat, ferreis stylis configendus, excarnificandusque traditur. Quorum quanto erat infirmior vis, tanto ejus poena martyrii gravior ac diuturnior, palmaque illustrior.

Te Deum. 18.

In Laud. fit Commem. simplicis, Aña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. **V.** Exsultabunt.

In Vesp. fit Commem. S. Eusebii Conf. Aña. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum.

Oratio.

DEus, qui nos beati Eusebii Confessoris tui annua solemnitate laetificas: concede propitius, ut ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

DIE XIV. AUGUSTI.

Die v. infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

Homil. j. de S. Laurentio. Lectio ib.

Anctum est, fratres, ac Deo placitum, ut natalem beati Laurentii praecipua devotione veneremur: cujus radiantibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi coruscet Ecclesia. Qui cum in sede gloriosissimi Patriarchae diaconatus fungeretur officio, puritate innocentis vitae, fortissimaeque mortis triumpho, apostolico se consortio copulavit. Nec immerito eum Apostolorum supparem praedicamus, cui et castitas animi

leviticum ministerium dedit, et plenitudo fidei martyrii contulit dignitatem.

R. Quo prograderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine Diacono properas? * Tu nunquam sine ministro sacrificium offerre consueveras. **V.** Quid ergo in me displicuit paternitati tuae? numquid degenerem me probasti? experire utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisisti Domini sanguinis dispensationem. — Tu nunquam.

Lectio b.

Quem venerabilis Xystus Romanae urbis Antistes, cum impietatem saevientis mundi per tormenta superaret, et regnis esset caelestibus jam vicinus, videretque eum paterna de morte tristissimum, ita illum spiritu praescientiae compellasse narratur: Noli fili moestus esse: post triduum me sequeris. Unde apparet, carissimi, beatum Laurentium non de sacerdotis sui victoria habuisse tristitiam, sed doluisse, quia non etiam ipse mundum cum suo pariter sacerdote vincebat. Noli, inquit, fili moestus esse: post

triduum me sequeris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelictus: nam nec te fides, vitæque tua tali morte privabit.

R. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesaurus tuos jam expendi. * Non ego te desero fili, neque derelinquo: sed majora tibi debentur pro fide Christi certamina. **R.** Nos quasi senes levioris pugnae cursum recipimus, te autem quasi juvenem manet gloriosior de tyranno triumphus: post triduum me sequeris Sacerdotem Levita. — Non ego.

Lectio vij.

ERgo ut comperit ore sacerdotis et Martyris, se quoque omnimodis assumendum, congregatis inopum turbis, ecclesiasticum censum religiosa liberalitate divisit. Quam profundum spiritalis viri, et quam cœlestis consilium, ut et egenis consuleret, et multitudine consumente quæ dederat, inveniri non possit, quod râperet persecutor: illam nimirum secutus sententiam: Dispersionem dedit pauperibus: justitia ejus manet in æternum.

R. Beatus. 700.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xij. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. **Homil. lxxv. in Joann. post medium.**

Alem, de resurrectione disputans, rationem Paulus etiam attulit. Quam igitur habebunt excusationem qui resurrectionem non credunt, cum in seminibus et in plantis quotidie hoc videamus, ac etiam in nostro genere? Primum enim corrumpi semen oportet, inde fieri generationem. Omnino autem, cum Deus aliquid facit, nulla opus est ratione. Quomodo nos ex nihilo fecit? Hoc ad Christianos dico, qui se dicunt credere Scripturis.

R. In craticula. 713.

Lectio vij.

EGO autem et aliud dicam ex humanis rationibus. Alii malitiam, alii virtutem sectantur: sed malitiae sectatorum

multi feliciter in ultimam pervenerunt senectutem, virtutis autem contra. Quomodo ergo pro meritis unusquisque accipiet? quando? Certe, inquiunt, sed corpora non resurgent. Nonne audiunt Paulum dicentem: Oportet autem corruptibile hoc induere incorruptionem? Neque animam intelligit, quippe quæ non corrumpitur: et resurrectio de mortuo dicitur: Cecidit autem corpus.

R. O Hippolyte. 714.

Pro Vigilia Assumptionis.

Bened. Per evangelica.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio ix. Cap. xj. d

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. x. in Joannem.

Eata Virgo Maria, quia fecit voluntatem Patris. Hoc in ea magnificavit Dominus, quia fecit voluntatem Patris, non quia caro genuit carnem. Intendat caritas vestra. Propterea cum Dominus in turba admirabi-

lis videretur, faciens signa et prodigia, et ostendens quid lateret in carne, admirata quaedam animæ dixerunt: Felix venter, qui te portavit. Et ille: Imo felices, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud. Hoc est dicere: Et mater mea, quam appellatis felicem, inde felix, quia verbum Dei custodit: non quia in illa Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: sed quia custodit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est. **Te Deum. 18.**

In Laud. fit Commem. Vigiliae, Aña et R. de Feria occurr. ut in Psalterio.

Oratio.

DEus, qui virginalem aulam beatae Mariae, in qua habitares, eligere dignatus es: da quaesumus, ut sua nos defensione munitos, jucundos facias suæ interesse festivitati.

Deinde fit Commemoratio simplicis, Aña. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. **R.** Justum deduxit.

Vesperæ de sequenti.